

ΜΙΛΤΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ

Τοπίο, η μικρή και η μεγάλη εικόνα

MILTOS SKOURAS

Landscape, a closer and a larger view

Μίλτος Σκούρας

Τοπίο, η μικρή και η μεγάλη εικόνα

Επιμέλεια: Γιάννης Μπόλης

αίθουσα τέχνης εκφραση-γιαννα γραμματοπούλου
8 Μαΐου-7 Ιουνίου, Αθήνα 2025

Σχεδιασμός καταλόγου: Αλέξανδρος Χατζημικαλής
Μεταφράσεις: Γιώργος Χρηστίδης
Εκτύπωση: Φωτόλιο

© Κατάλογος και Έργα: Μίλτος Σκούρας

© Κείμενα: Γιάννης Μπόλης, Μαρία Τσαντσανόγλου,
Μίλτος Σκούρας

Ο κατάλογος (300 αντίτυπα) συνοδεύει την ατομική έκθεση του Μίλτου Σκούρα *Τοπίο, η μικρή και η μεγάλη εικόνα*, η οποία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τέχνης εκφραση-γιαννα γραμματοπούλου το διάστημα 8 Μαΐου-7 Ιουνίου 2025.

Η έκδοσή του πραγματοποιήθηκε με την ευγενική χορηγία της Επαγγελματικής Ένωσης Γαστρεντερολόγων Ελλάδας (ΕΠΕΓΕ).

Miltos Skouras

Landscape, a closer and a larger view

Curator: Yannis Bolis

Ekfrasi-Yianna Grammatopoulou art gallery
May 8-June 7, Athens 2025

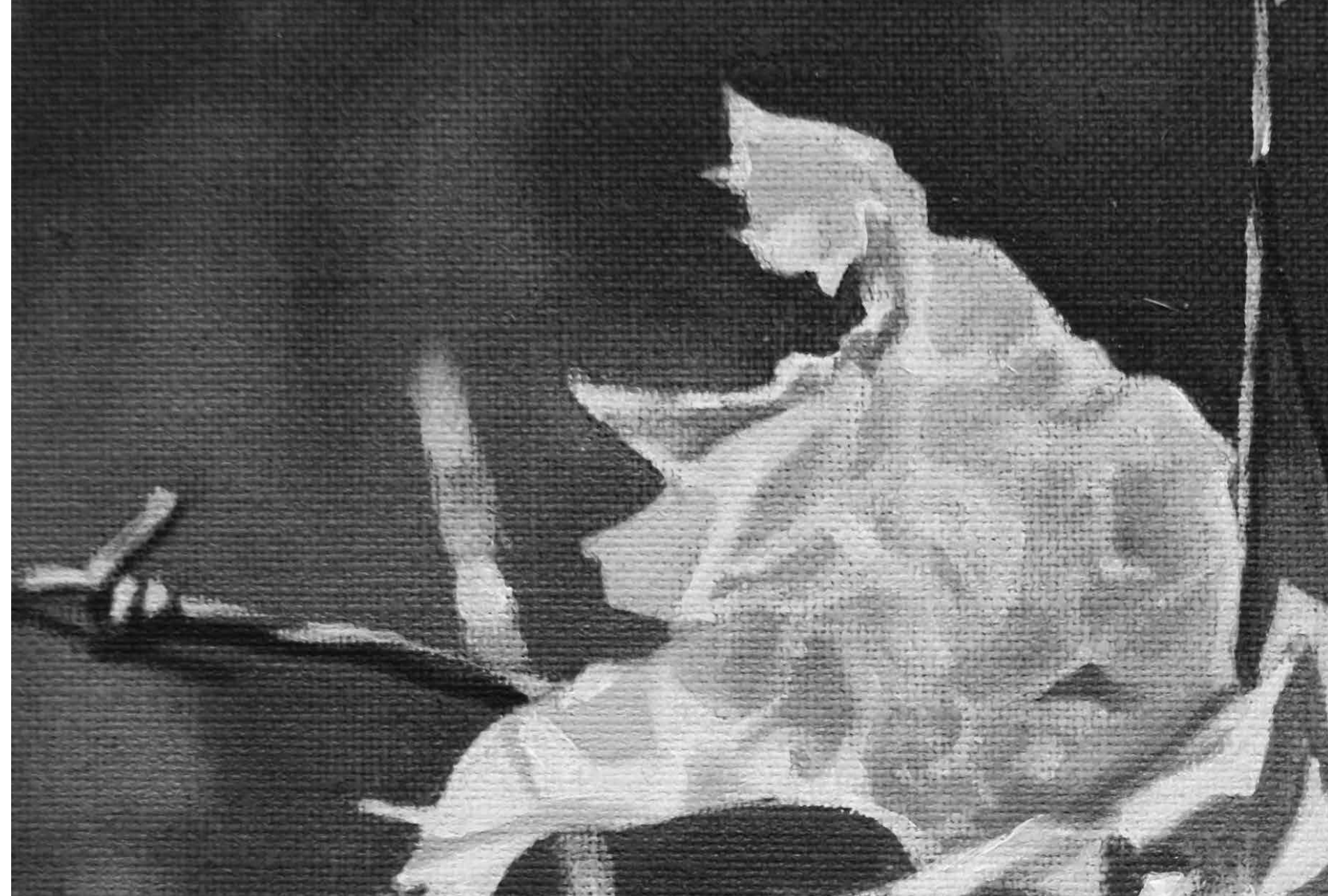
Catalogue Design: Alexandros Chatzimichalis
Translations: Giorgos Christides
Printing: Fotolio

© Catalogue and Works: Miltos Skouras

© Texts: Yannis Bolis, Maria Tsantsanoglou, Miltos Skouras

This limited-edition catalogue (300 copies) accompanies Miltos Skouras's solo exhibition *Landscape, the closer and the larger view* at the Ekfrasi-Yianna Grammatopoulou art gallery, held from May 8 to June 7, 2025.

The publication of this catalogue was kindly sponsored by the Hellenic National Association of Gastroenterologists (EPEGE).

Η νέα ενότητα ζωγραφικών έργων του Μίλτου Σκούρα αξιοποιεί και εξελίσσει στοιχεία, τα οποία χαρακτηρίζουν προηγούμενες ενότητες δουλειάς του (*Ιστορίες σε άσπρο-μαύρο, Border Line*). Στη νέα αυτή ενότητα, ο φυσικός χώρος δίνει στον ζωγράφο το πρόσχημα να φιλοτεχνήσει μια σειρά αποκαλυπτικών-υποβλητικών τοπίων: τοπία χειμωνιάτικα και άλλα που καίγονται από τον ήλιο του καλοκαιριού ή μόλις αχνοφαίνονται μέσα στο πέπλο της ομίχλης, χρυσές πεδιάδες και καταπράσινες εκτάσεις, συστάδες δέντρων, κρουστάλλινοι ή συννεφιασμένοι ουρανοί, έρημες παραλίες και ήρεμες θάλασσες, ορεινά μονοπάτια, χιονισμένα βουνά και κορυφογραμμές, λίμνες που αντανακλούν σαν καθρέφτες τη φύση που τις περιβάλλει· τοπία έρημα, ιδωμένα και αποδοσμένα από μακριά, παραδομένα στη σιωπή και στις καιρικές συνθήκες, απαλλαγμένα (ή μήπως όχι) από την ανθρώπινη παρουσία· τοπία που άλλοτε αποπνέουν μελαγχολία και άλλοτε μια απόκοσμη-ρομαντική αίσθηση. Αυτή είναι η «μεγάλη» εικόνα.

Πριν περάσουμε από τη «μεγάλη» στη «μικρή» εικόνα, θα πρέπει να τονίσουμε τις εικαστικές αξίες μέσα από τις οποίες ο Μίλτος Σκούρας αποτυπώνει και μεταπλάθει την ορατή πραγματικότητα, τις συνθετικές, σχεδιαστικές και χρωματικές ποιότητες της ζωγραφικής του, τη σχεδόν φωτογραφική απόδοση ενός εντελώς κοινότοπου θέματος, όπως αυτό του τοπίου, η οποία συγκεράζεται με μια λυρική διάθεση που προσδίδει στην ενατενιστική απεικόνισή του ψυχικό θάλπος και συναισθηματική ένταση. Τα έργα του δομούνται πάνω στην αρχιτεκτονική του φωτός και της σκιάς με μια στέρεη συνθετική οργάνωση, τα χρώματα κινούνται με ευχέρεια και ευαισθησία σε ένα συνεχές παιχνίδι εναλλαγών φωτεινών και σκοτεινών τόνων.

Και ήρθε η ώρα να μπει στο κάδρο η «μικρή» εικόνα που συμπληρώνει και ανανοηματοδοτεί τη «μεγάλη», ορίζοντας μια παιγνιώδη και ειρωνική στις προθέσεις της προσέγγιση πολλαπλών αλληγορικών αναγνώσεων. Σιγά σιγά το βλέμμα, κινείται και πλησιάζει ολοένα και πιο κοντά, στέκεται και απομονώνει εκείνα που είναι μη ορατά στη «μεγάλη» εικόνα. Δίπλα σε κάθε τοπίο μεγάλων διαστάσεων με χρώμα τοποθετείται, εν είδει δίπτυχου, μια μικρότερη ζωγραφική σύνθεση, στην οποία το μαύρο, το λευκό και οι πλούσιες τονικές διαβαθμίσεις των γκρίζων τόνων κυριαρχούν – από τη λάμψη του έγχρωμου στη σαγήνη του ασπρόμαυρου. Τσαλακωμένες λαμαρίνες και συρματοπλέγματα, φαγωμένοι από την θαλασσινή αλμύρα κάβοι, ελαστικά αυτοκινήτων που επιπλέουν στο νερό, τσαλακωμένα πλαστικά ποτήρια και μπουκάλια νερού, αλουμινένια κουτάκια αναψυκτικών, χρησιμοποιημένα προφυλακτικά και στρατιωτικά άρβυλα, φανάρια βυθισμένα στο χιόνι και παρατημένα εικονοστάσια, κυνηγετικά

φυσίγγια έως και ξεχασμένες από τον Εμφύλιο σφαίρες: είναι μερικά από τα θέματα αυτών των μικρότερων συνθέσεων, τα οποία αποδίδονται με εξαιρετική σχεδιαστική ακρίβεια και έντονη πλαστικότητα, ενώ γύρω τους η εικόνα θολώνει.

Μπορεί ο ζωγράφος να συνάντησε αυτόν τον σκουριασμένο κάβο ή το ξεχασμένο εικονοστάσι, πίσω ωστόσο από τη συγκεκριμένη, κάθε φορά, περίπτωση προβάλλουν έννοιες ατόφιες που δεν παύουν να δείχνουν και να αναφέρονται σ' αυτό που λείπει, στον άνθρωπο. Ο ζωγράφος βυθίζεται στο τοπίο. Στη μοναξιά της παραλίας ή στα χιόνια ενός δύσβατου περάσματος εντοπίζει κάτι. Την παρουσία ενός άλλου ή μάλλον τα υλικά κατάλοιπα της παρουσίας του. Η μικρή και η μεγάλη εικόνα. Μικρές και ανώνυμες ιστορίες – ίχνη ανθρώπων μέσα από την πχηρή απουσία τους, στιγμές έντασης, ερωτικής έξαψης, δράσης, ξεκούρασης, αγωνίας, μόχθου, πίστης. Οι έννοιες της ζωής, της βίας και του θανάτου, της φθοράς, του χρόνου και του τόπου, της οικολογίας και της προβληματικής σχέσης του ανθρώπου με τη φύση βρίσκονται στον πυρήνα των έργων της συγκεκριμένης ενότητας, τα οποία συνιστούν πρωτότυπες αφηγήσεις πολλαπλών αναγνώσεων, ενώ παράλληλα καταδεικνύουν τη στέρεη καλλιτεχνική παιδεία, τη συνοχή των μορφοπλαστικών αναζητήσεων του δημιουργού τους, την εξέλιξη των προβληματισμών του.

Γιάννης Μπόλης

Ιστορικός της τέχνης

In his new series of paintings, Miltos Skouras employs and evolves elements that have also defined his previous works (*Black & White Stories*, *Border Line*). In this latest series, the natural environment provides the artist with the perfect excuse for crafting a series of illuminating and evocative landscapes: scenes of winter, landscapes scorched by the bright summer sun, others barely visible through a misty veil, fields of gold and lush green expanses, clusters of trees, skies that are crystal clear or overcast, solitary beaches and calm seas, winding mountain trails, snow-capped peaks and ridges, lakes that mirror their natural environs. These are all uninhabited landscapes, observed and rendered from a distance, surrendered to silence and the natural elements, seemingly free (or perhaps not) of any identifiable human presence. At times they exude a sense of melancholy, while in other instances they radiate an eerily romantic atmosphere. This is the “larger” view.

Before moving on from this “larger” to the “closer” view, it is important to point out the artistic qualities through which Skouras captures and transforms visible reality: that is, the defining elements of the composition, design, and palette of his paintings. His almost photographic rendering of the most common place of subjects, the landscape, is intertwined with a lyrical disposition that infuses his contemplative depictions with emotional warmth and intensity. His works are built on an architectural interplay of light and shadow that reveals a robust organizing compositional principle, while the colors flow with ease and sensitivity in a continuous dance of lighter and darker tones.

Now it is time for the “closer” view to take center stage, complementing and reinterpreting the “larger” one through a playful and ironic approach open to multiple allegorical readings. Gradually, the viewer’s gaze closes into pause and isolates elements not visible in the “larger” view. Each large-scale, colored landscape is paired with a smaller composition placed adjacent to it, forming a sort of diptych. In these smaller works, it is black, white, and the rich tonal gradations of gray that dominate, shifting from the brilliance of color to the allure of monochromy. Crumpled metal sheets and barbed wire, riggings weathered by the salty sea, car tires drifting in the water, crushed plastic cups and water bottles, aluminum soda cans, used condoms and combat boots, lanterns buried in snow, abandoned iconostases, spent hunting cartridges, even bullets from the time of the Civil War are among the subjects of these smaller compositions, rendered with exceptional design precision and a pronounced element of plasticity set against a blurred backdrop.

The painter may have encountered a rusted rigging, or a discarded icon stand, yet behind each specific object emerge pure concepts that invariably evoke the one missing element: that of the human presence. Immersing himself in the landscape, be it in the solitude of a beach or along a steep, snow-covered passage, Skouras never fails to discover the traces of someone’s presence; or rather, the material remnants of that earlier human presence. The “closer” and the “larger” view tell the mundane stories of ordinary people, whose traces are revealed despite their resounding physical absence, evoking moments of intensity, erotic elation, action, rest, anxiety, hard toil, and deep faith. At the core of this series lie themes of life, violence, death, decay, time, place, ecology, and the challenging relationship between humanity with nature. These works represent original narratives open to multiple interpretations, demonstrating Skouras’s solid artistic erudition, the coherence of his formal explorations, and the evolution of his considerations.

Yannis Bolis
Art historian

Στο νέο του έργο, ο Μίλτος Σκούρας μας τοποθετεί μπροστά σε μια σιωπηλή αντίφαση: μια μεγάλη, πολύχρωμη εικόνα που προσφέρει την αισθητική πληρότητα του φυσικού τοπίου και δίπλα της, μια ασπρόμαυρη λεπτομέρεια, απομονωμένη από το ίδιο τοπίο, που μαρτυρά κάτι άβολο, σκοτεινό, ίσως και ανησυχπητικά ανθρώπινο.

Η μεγάλη εικόνα είναι το σύνολο, η επιφάνεια, η αρμονία των χρωμάτων, όπως παρουσιάζεται στις προσμονές ή τις αναμνήσεις μας. Κι όμως, δίπλα της, σχεδόν αθόρυβα, η ασπρόμαυρη λεπτομέρεια αφηγείται μιαν άλλη αλήθεια. Σε αντίθεση με το σύνολο, η μικρή εικόνα δεν προσπαθεί να κερδίσει το βλέμμα, απλώς περιμένει να την εντοπίσουμε. Και όταν την εντοπίσουμε δεν μπορούμε πια να δούμε το τοπίο όπως πριν. Καμία μεγάλη εικόνα δεν είναι αληθινά πλήρης χωρίς τις μικρές της πλευρές, εκείνες που πονούν, που θολώνουν την ευκρίνεια, που κρύβονται στο περιθώριο. Ανάμεσα στο σύνολο και το επιμέρους προβάλλει ένα θεμελιώδες ερώτημα σχετικά με το βλέμμα. Τί βλέπουμε στ' αλήθεια; Μήπως διαλέγουμε αυτό που μας βολεύει να δούμε; Πόσες φορές αρκούμαστε στο δάσος, αγνοώντας το δέντρο που μπορεί να μαρτυρά κάτι πιο περίπλοκο, πιο προσωπικό, ίσως και πιο ανθρώπινο;

Το βλέμμα είναι σαν τον φακό που αναζητά τις ισορροπίες και την αρμονία του συνόλου αλλά εστιάζει στην λεπτομέρεια, αναγνωρίζοντας ότι η πλήρης εικόνα δεν είναι ποτέ μονάχα μία. Η μεγάλη εικόνα είναι σαν την μεγάλη αφήγηση. Είναι η ιδέα ότι τα πράγματα έχουν μια ενιαία ερμηνεία και μια ασφαλή βεβαιότητα. Η λεπτομέρεια μπορεί να υπονομεύει αυτή τη σιγουριά. Αμφισβητεί την αυτάρκεια της σύνθεσης, λειτουργεί σαν παρέμβαση, σαν σχόλιο, σαν θραύσμα. Δεν είναι απλώς μια λεπτομέρεια· είναι η αποδόμηση της εικόνας, φέρει μέσα της το αναπάντεχο, το αμφισβητούμενο, το αποσιωπημένο, το τραυματικό.

Ο Μίλτος Σκούρας μετατρέπει τον θεατή σε ερευνητή. Δεν δίνει απαντήσεις, δίνει ενδείξεις προτρέποντας να ξανακοιτάξουμε γιατί αυτό που βλέπουμε ίσως να μην είναι ό,τι φαίνεται. Όπως συμβαίνει με τις σκηνές εγκλήματος, η ηρεμία μπορεί να είναι επιμελώς σκηνοθετημένη.

Μαρία Τσαντσανογλου
Διευθύντρια MOMus-Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης

In his latest series of work, Miltos Skouras presents us with a silent contradiction: he juxtaposes a large, vibrant view, which captures the aesthetic breadth of the natural landscape, with a black-and-white detail, isolated and extracted from that very same landscape. The smaller details evoke something unsettling, somber, and perhaps even disturbingly human.

The expansive view represents the whole: the surface, the harmony of colors mirroring our preconceptions and memories. Yet beside it, almost imperceptibly, the monochromatic detail narrates an alternative truth. Unlike the larger composition, this detail does not demand our attention; it merely waits quietly for us to notice it. And once we do, we cannot unsee it: the landscape is forever transformed. No larger view is ever truly complete without its subtler, closer components, the ones that ache, that obscure clarity, that hide in the margins. This interplay raises a fundamental question about our way of seeing: What is it we are truly seeing? Do we perhaps only perceive what is most convenient for us to behold? How often do we miss the tree for the forest, even though the former might speak to something more complex, more intimate, and perhaps more human?

Our gaze, like a lens, seeks balance and harmony in the whole, yet it inevitably returns to the detail, acknowledging that no complete picture is ever singular. The larger view resembles a grand narrative: it suggests coherence, a singular interpretation, the comfort of certainty. The detail, however, can undermine that certainty. It challenges the autonomy of the composition, acting as an intervention, a commentary, a fragment. It is not merely a detail; it acts as the deconstruction of the image itself, revealing the unexpected, the questionable, the suppressed, and the traumatic.

Miltos Skouras transforms the viewer into a kind of researcher. The artist offers no conclusive answers, only clues that urge us to reassess our initial impressions, reminding us that appearance can be deceptive. Like a crime scene, the serenity we perceive may be meticulously staged.

Maria Tsantsanoglou
Director, MOMus-Museum of Modern Art

Η προσέγγιση του τοπίου, αν και απρόβλεπτη στην εικαστική μου αναζήτηση, έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που με απασχόλησαν και διερεύνησα στις προηγούμενες ενότητες των έργων μου. Δηλαδή, το μυστήριο της ύπαρξης, τα σύνθετα συναισθήματα, τον χρόνο, την μνήμη, το αίνιγμα, το ομιχλώδες, την κρυμμένη ιστορία και εντέλει την αφήγηση.

Τα ευρείας όρασης τοπία προέκυψαν την στιγμή που αντιλήφθηκα έξαφνα ότι με περιέβαλλαν ολοκληρωτικά. Όπως συμβαίνει με εκείνη την τυχαία αλλά καθοριστική στιγμή που το βλέμμα ανακαλύπτει την σύνθετη μοναδικότητα μιας ανθρώπινης μορφής, ενός δρώμενου, μιας κατάστασης πραγμάτων. Εκείνη την στιγμή που ο χρόνος παγώνει και αποκαλύπεται αυτό το «κάτι αλήθεια συμβαίνει εδώ».

Απ' την άλλη, τα κοντινής όρασης τοπία με τράβηξαν από το μανίκι και μου ψιθύρισαν την ύπαρξή τους.

Είναι σπαράγματα σχέσεων σε λήθη κι απαξίωση. Είναι παντού παρόντα σαν τις παρατημένες μας μνήμες. Διαβρώνονται και διαβρώνουν το περιβάλλον που τελικά κατέληξαν σε μια εκ των προτέρων προδιαγεγραμμένη αναμέτρηση. Είναι η ιστορία μας.

Στα μικρά μαυρόασπρα έργα μέσω της μονοχρωμίας η σύλληψη της εγγύτητας, της απομόνωσης, της λήθης, της φθοράς, της διάβρωσης, και του υπαινιγμού της ανθρώπινης παρουσίας, οδηγούν από την ζωγραφική στην εννοιολογική υπόσταση του έργου, μεταβάλλοντας την αρχική πρόσληψη των έγχρωμων εικόνων και επαναπροσδιορίζοντας το συνολικό αφήγημα.

Μίλτος Σκούρας

My approach to the landscape, though unpredictable in my artistic explorations, contains all those elements that have preoccupied me, and which I have been exploring, in earlier periods. That is, the mystery of existence, complex emotions, time, memory, the enigma, the nebulous, the hidden story, and, ultimately, the narrative.

The wide-angle landscapes emerged right at the moment I suddenly realized they were totally engulfing me. It was something akin to that fortuitous yet decisive moment when the gaze discovers the intricate uniqueness of a human form, an event, a state of things; to that instant when time freezes, and it becomes all too clear that “something truly is happening here”.

On the other hand, the close-up landscapes tugged at my sleeve, gently alerting me to their presence.

They are fragments of relationships in a state of oblivion and obsolescence. They are ever-present like our forsaken memories. They are corroded by and corrode the environment in which they ended up, in a preordained reckoning. They represent our stories.

In my small black-and-white works, the concepts of intimacy, isolation, oblivion, decay, corrosion, and the suggestion of human presence are captured through the use of monochromy, leading from the painterly to the conceptual essence of the work, altering the initial perception of the colorful pictures and reshaping the overarching narrative.

Miltos Skouras

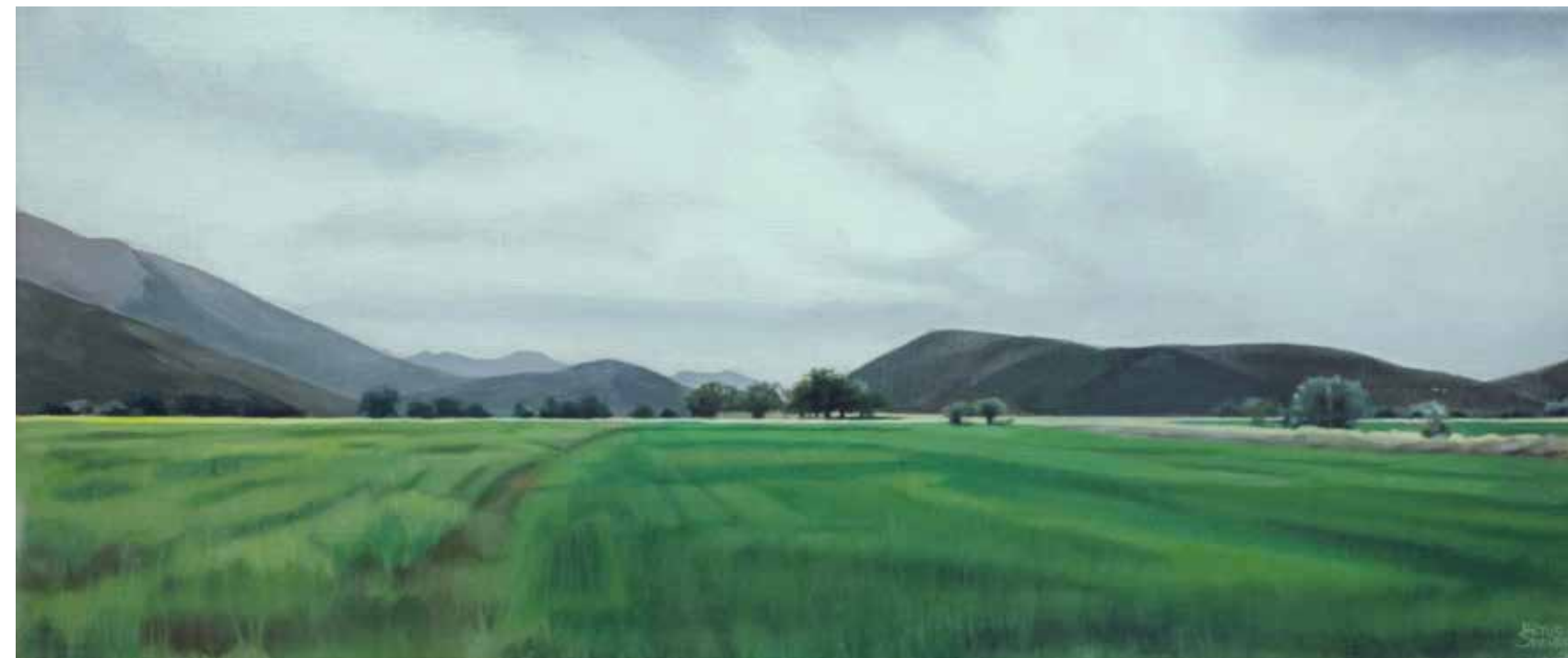
2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2024, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 51 x 115 εκ./cm

Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

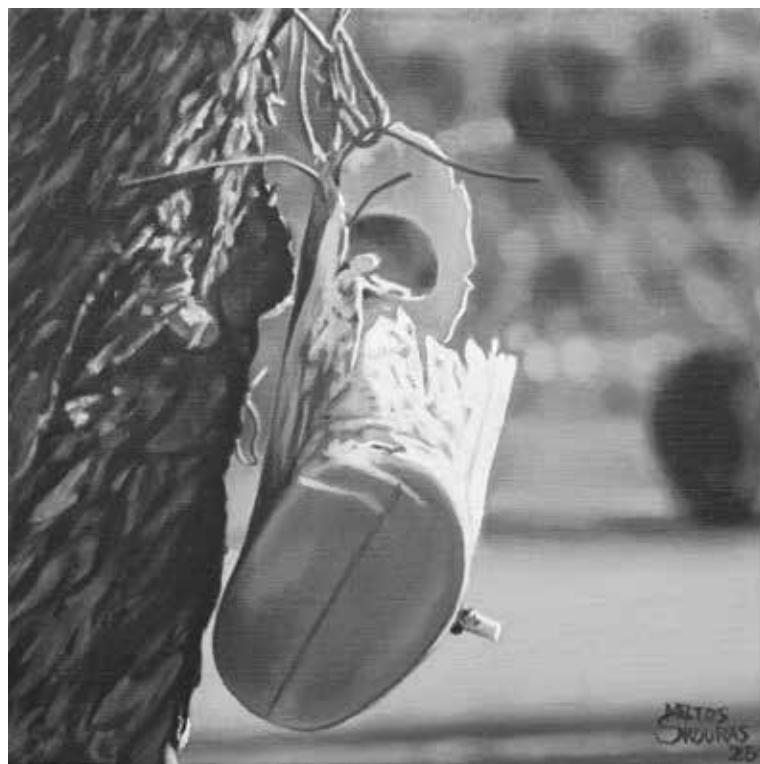
2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 30 x 70 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 85 x 200 εκ./cm

Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2024, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 60 x 160 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 40 x 200 εκ./cm

Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2017, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 28 x 99 εκ./cm

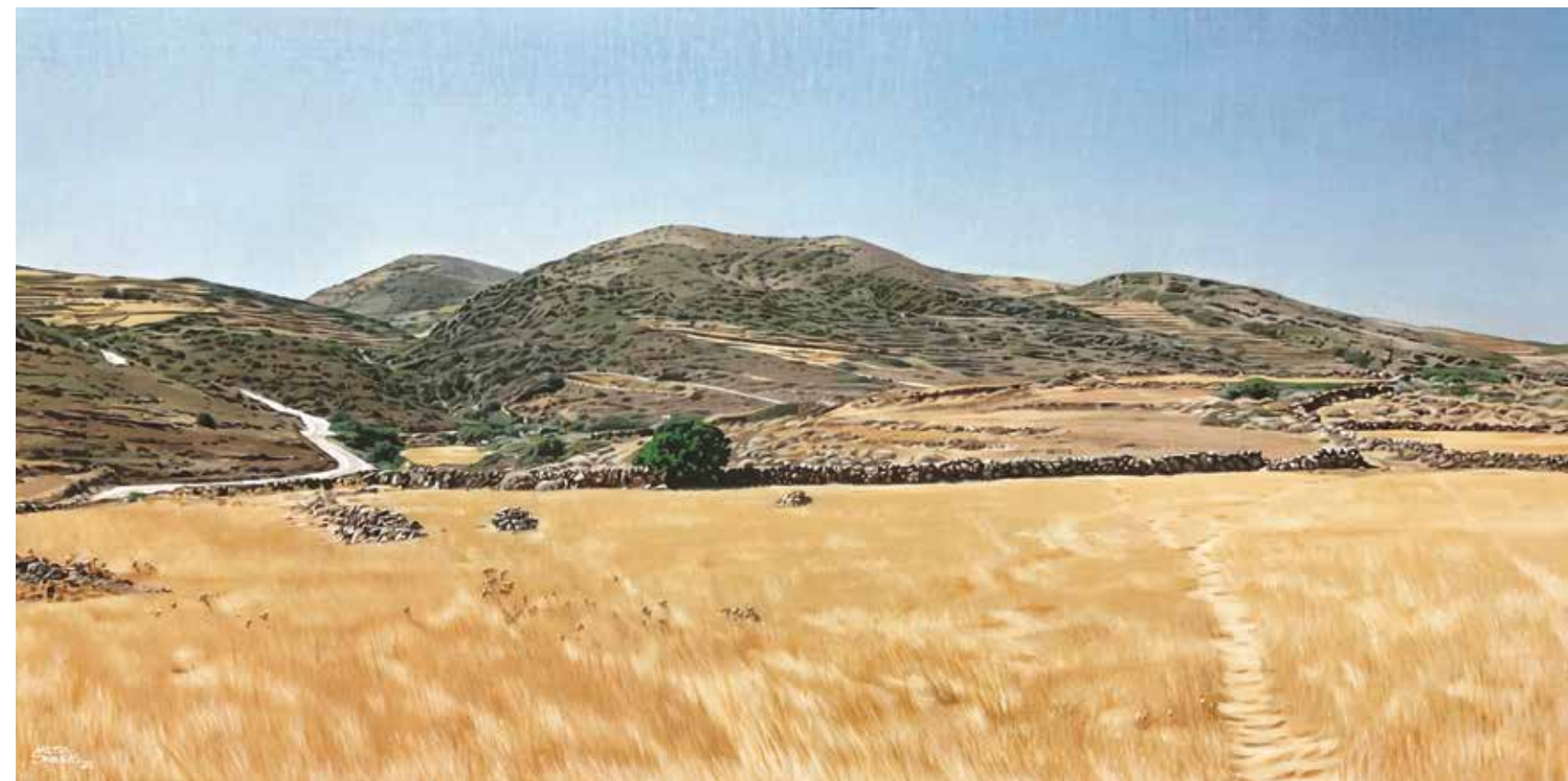
2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2021, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 85 x 200 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2021, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 50 x 100 εκ./cm

Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2022, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 70 x 160 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2020, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 30 x 70 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

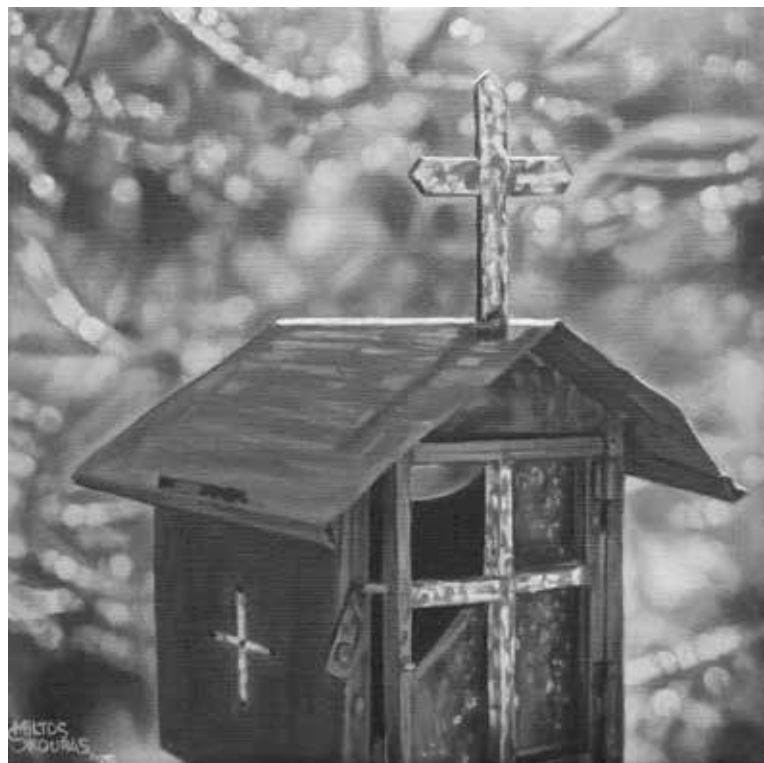
2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 30 x 70 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2020, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 53 x 123 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 35 x 50 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2024, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 40 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2021, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 68 x 123 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2022, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 70 x 160 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2022, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 30 x 70 εκ./cm

2025, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 20 x 20 εκ./cm

2023, Λάδι σε καμβά / Oil on canvas, 40 x 200 εκ./cm

Ο Μίλτος Σκούρας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Αποφοίτησε από την Αρχιτεκτονική Σχολή του Μιλάνου το 1979 και στη συνέχεια παρακολούθησε σημειολογία και επικοινωνία στο Πανεπιστήμιο Sorbonne Nouvelle-Paris 3. Το διάστημα 1974-90 έζησε στο Μιλάνο, το Παρίσι και τη Νέα Υόρκη. Επίσημα ξεκίνησε να ζωγραφίζει το 1983 δημοσιεύοντας την πρώτη του δουλειά στο γαλλικό περιοδικό *Métal Hurlant*. Αρχικά τα έργα του, τα οποία συνδύαζαν εικόνα και κείμενο και εντάσσονταν στην πρωτοπορία του ευρωπαϊκού Graphic Novel, δημοσιεύονταν σε περιοδικά όπως το αμερικάνικο *Heavy Metal*, το γαλλικό *Métal Hurlant* και το ιταλικό *Alter*. Ταυτόχρονα δημιούργησε έργα για τη μόδα και τη διαφήμιση, για εξώφυλλα βιβλίων, για εξώφυλλα και άρθρα περιοδικών και για αφίσες κινηματογραφικών ταινιών. Έργα του παρουσιάστηκαν σε γνωστά περιοδικά, όπως οι ιταλικές εκδόσεις της *Vogue*, του *Vanity* και του *Harper's Bazaar*, υποστηρίζοντας διαφημιστικές καμπάνιες οι οποίες διακρίθηκαν με διεθνή βραβεία στις Κάννες και το Μιλάνο. Το 1991 επέστρεψε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται.

Σταδιακά, ο Μίλτος Σκούρας πέρασε από τον αερογράφο και τα ακρυλικά χρώματα σε πιο παραδοσιακές τρόπους – ζωγραφική με λάδια και πινέλο σε καμβά. Εξελίσσει ένα είδος ρεαλισμού όπου το στοιχείο της αφήγησης παραμένει δομική συνισταμένη των συνθέσεών του. Από το 2010 αναπτύσσει μια πλούσια θεματολογία ασπρόμαυρων και έγχρωμων έργων με κεντρικό άξονα την ανθρώπινη ύπαρξη. Ιδιαίτερο χώρο στη ζωγραφική του κατέχει η ενότητα των τοπίων.

Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, σε μουσεία και σε γκαλερί της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έργα του βρίσκονται σε συλλογές μουσείων και σε ιδιωτικές συλλογές.

Miltos Skouras was born in Athens in 1955. He graduated from the School of Architecture in Milan in 1979 and moved on to study semiotics and communication at the Sorbonne Nouvelle University-Paris 3. Between 1974 and 1990 he resided in Milan, Paris, and New York. He officially embarked on his painting career in 1983, publishing his first works in the French magazine *Métal Hurlant*. Early on, his works, which merged imagery with text, positioning him at the forefront of the pioneering European Graphic Novel scene, were featured in renowned publications such as *Heavy Metal* (USA), *Métal Hurlant* (France), and *Alter* (Italy). At the same time, he created works for the fashion and advertising industries, illustrated book and magazine covers and articles, and designed film posters. His work appeared in prestigious magazines, including the Italian editions of *Vogue*, *Vanity*, and *Harper's Bazaar*. His contributions to advertising campaigns earned him international prizes in Cannes and Milan. In 1991, Skouras returned to Athens, where he is still based.

Gradually, he transitioned from using airbrush techniques and acrylic paints to more traditional media such as oil paints, the canvas, and brushwork. He developed a distinctive form of plastic realism where the narrative element became a fundamental part of his compositions. Since 2010, his work (both in black-and-white and in color) has evolved to explore a rich repertoire centered on human existence, with his series of landscapes holding a special place in his oeuvre.

Skouras has exhibited his work in solo and group exhibitions in museums and galleries, Greece and abroad, and his works are held in both museum and private collections.

Ατομικές εκθέσεις

- *Border Line*, Εικαστικός Κύκλος ΔΛ, Αθήνα, 2019
- *Black & White Stories*, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, 2016

Ομαδικές εκθέσεις (επιλογή)

- *a Cabinet of Curiosities*, MOMus-Μουσείο Άλεξ Μυλωνά, Αθήνα, 2025
- *Vanitas. Ιστορίες από το Επέκεινα*, MOMus-Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, 2024
- *Αγάπα με αν τολμάς*, Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Αθήνα, 2019
- *Still Alive*, Project Gallery, Αθήνα, 2019
- *Αγάπα με αν τολμάς*, Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Κρήτη, 2018
- *Η μνήμη της Επανάστασης. Σύγχρονοι Έβληθνες Εικαστικοί*, Δημοτική Πινακοθήκη Λάρισας-Μουσείο Γ. Ι. Κατοίγγρα, 2018
- *Παγκράτι-Κολιάτσου*, Arte Visione Gallery, Αθήνα, 2018
- *Συμφωνία σε 20 μέρη. Σύγχρονα έργα από τις συλλογές του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης*, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, 2018
- *Ορατότιτες*, Δημοτική Πινακοθήκη Μυκόνου, 2015
- *Eurovisioni*, Palazzo Isimbardi, Μιλάνο, 1989
- *Storie Strisce*, Biblioteca Sormani, Μιλάνο, 1987
- *La Cravata al Museo*, Palazzo Acerbi, Μιλάνο, 1984

Solo exhibitions

- *Border Line*, Ikastikos Kiklos DL, Αθήνα, 2019
- *Black & White Stories*, State Museum of Contemporary Art, Thessaloniki, 2016
-

Group exhibitions (selection)

- *a Cabinet of Curiosities*, MOMus-Museum Alex Mylona, Athens, 2025
- *Vanitas. Stories of the Hereafter*, MOMus-Museum of Contemporary Art, 2024
- *Love me if you dare*, Michael Cacoyannis Foundation, Athens, 2019
- *Still Alive*, Project Gallery, Athens, 2019
- *Love me if you dare*, Museum of Visual Arts, Heraklion, Crete, 2018
- *The Memory of Revolution. Contemporary Greek Artists*, Municipality Art Gallery-The G. I. Katsigras Museum, Larissa, 2018
- *Pangrati-Koliatsou*, Arte Visione Gallery, Athens, 2018
- *Symphony in 20 parts. Contemporary works from the State Museum of Contemporary Art and the Macedonian Museum of Contemporary Art Collections*, Macedonian Museum of Contemporary Art, Thessaloniki, 2018
- *Oratotites*, Municipal Art Gallery, Myconos, 2015
- *Eurovisioni*, Palazzo Isimbardi, Milan, 1989
- *Storie Strisce*, Biblioteca Sormani, Milan, 1987
- *La Cravata al Museo*, Palazzo Acerbi, Milan, 1984

miltoskouras.com
miskouras@c-a.gr